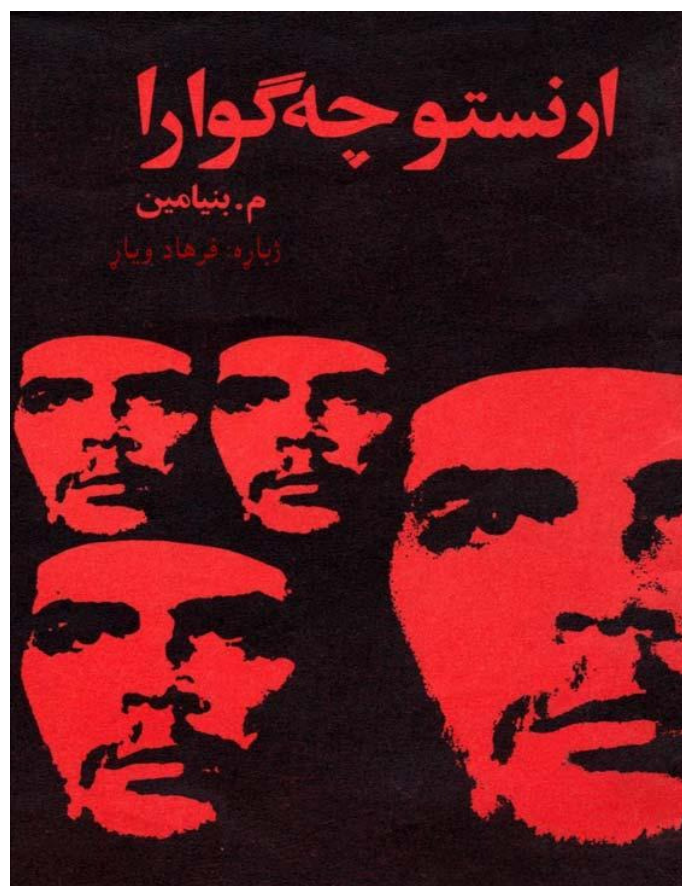

Ketabton.com

ارنستو چه گوارا

م. بنیامین

ژباړه: فرهاد ویاړ

خپرندویه: سیند

ویلاگ: ketabtoon.blogspot.com

ارنستو چه گوارا

م. بنیامین

ژباړه: فرهاد ویاړ

د لاتینې امریکا

ټول ماشومان

ارنستو چه گوارا

پیژني.

هغه سړی

چې د لاتینې امریکا

ټول ماشومان یې

پیژندل.

خو هغه څوک و؟

څه یې کول؟

او څه یې ویل؟

چې دومره ماشومانو ته

ګران و،

خو مشران یې د وینې تېري وو،

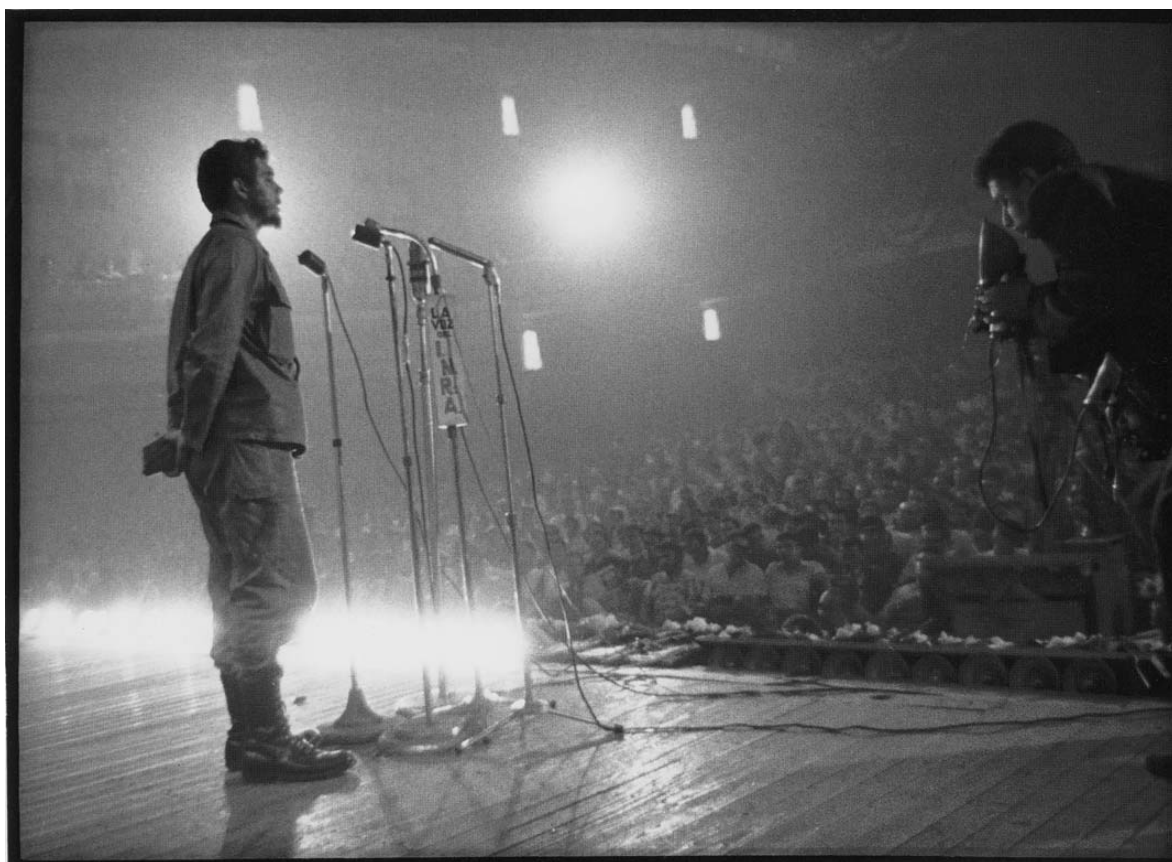
هغه مشران چې د ماشومان بیوزلي

د هغوې د افسانوي ثروت نتیجه وه.

ارنستو چه گوارا یو ډاکټر وو،
هغه ډاکټر چې خلک ورته هګران ول،
او شپه او ورځ به یې،
بی له پیسو نه
په خپل کلینک کې
د ناروغانو درملنه کوله.
هغه باور درلود
چې له دې لارې خپل هیواد ارجنټاین
او خپلو بیوزلو هیوادوالو ته خدمت کوي،
او هیله من وو چې،
په دې ډول خدمت سره،
کولای شي د ناروغیو جرې وچې کړي،
او نور خپل شاوخوا
هیڅوک ناروغ و نه ويني.
خو، هر څومره چې به یې درملنه کوله،
هر څومره چې به یې ګولی او شربت او ستنې ورکولې،
بیا به هره ورځ
ناروغان ډیریدل،
او د مړینې کچه زیاتیدله.

چه ګوارا تل فکر کاوه،
چې داسې لاره پیدا کړي،
داسې یوه لاره چې
میلیونونه ولسي پر ګني

د بیوزلی او بدمرغۍ څخه وژغوري.
فکر یې وکړ...هو، و فکر یې وکړ
او بالاخره دې نتیجې ته ورسید،
چې د خلکو دردونه د درملو سره نه رغول کیږي،
د دې دردونو جرړې په ماشومانو کې نه دي،
په مشرانو کې نه دي،

په ټولنه کې دي،
په هغې ټولنه کې چې هغه
او ملیونونه نور کسان په کې ژوند کوي،
او ستونزې کالي.
بالاخره کوم درمل،
کوم شربت،
کومه پیچکاری او ستنه،
د ولبرې درملنه کولی شي؟
د بدوخواړو درملنه کولی شي؟؟
او نیستی له منځه وړلی شي؟؟؟
بی له شکه چې داسې درمل شته،
خو نه دا مسکن درمل.
چه ګوارا تل په فکر کې وو:
باید یو ګټور درمل پیدا کړو.
باید یو ګټور درمل پیدا کړو.

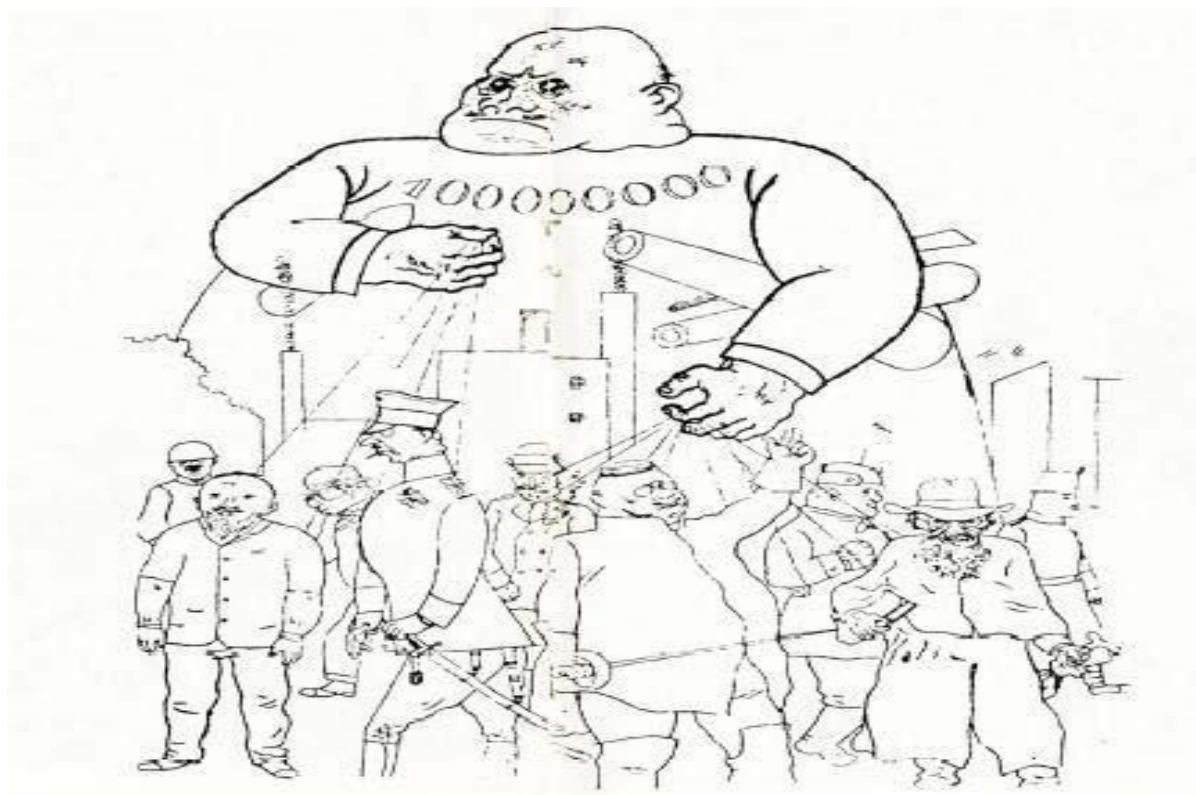
دا په کلینیک کې ناست ډاکټر،
بالاخره، د خپلې کوچنۍ کوټې راووت.
د کتابونو یوه غوټه یې غاړې ته واچوله،
چموسې یې په پښو کړی
او د لوی روغتون لاره یې ونيوله،
چې ډیر لوی و،
ډیر نامحدوده و،
داسې روغتون چې دیوال او برید یې نه درلود
او ټوله لاتینه امریکا په کې شامله وه
چه ګوارا، له دې ښاره هغه ښار ته،
له دې کلي هغه کلي ته تللو
د یوه سره یې خبرې کولی
د بل سره یې کیسې کولی
په ساعتونو د سورپوټکو په جونګرو کې کښیاستو،
او د وړانو ماشومانو سره یې
ټوکې ټکالې کولی
بالاخره په همدې سفرونو کې،
دومره یې د ناروغانو نبض ونيو
چې واقعي ناروغي یې پیدا کړه
داسې ناروغي چې درملنه یې هم دومره آسانه نه وه

او ډير كوښښ او هلوځلو ته يې اړتيا درلوده.
چه گوارا دې نتيجه ته ورسيد:
چې دا ټولې ناروغۍ له يوې ناروغتيا رامنځته كيږي
هغه ناروغتيا چې د شينې په شان
د هر يوه وينه خكي،
او په زرگونو نورو ناروغيو يې
اخته كوي.

هغه ناروغي چې نوم يې "پانگوالي" ده،
او ميكروب يې هم
پانگوال دی،

نه يو، نه هم دوه
بلکې سلگونه، زرگونه
چې ډيرکۍ يې د شمالي امريکا ميشته ول
هماغه پانگوالان چې
د امريکا امپرياليزم
رهبري کوي
او د خپلو لاسپوڅو په مرسته،

د دې ټاټوبي ټول ثروت لوتي،
په داسې حال کې چې د دې ټاټوبي خلک
په خپله، د شته گنجونو سره سره
له نيستی او بيوزلی مړه کيدل

چه ګوارا دې نتیجې ته ورسید
چې د ناروغۍ له منځه وړلو لپاره
بنايي میکروب نابود کړو.
د پانګوالۍ له منځه وړلو لپاره
بنايي پانګوال له منځه ویسو
په همدې فکر سره، لاس په کار شو
ناروغۍ یې موندلې وه: پانګوالي!
میکروب یې موندلې و: پانګوال!
خو درمل؟

آیا د شربت سره یې کولای شول دا میکروب نابود کړي؟

آیا د پیچکاری او ستنې سره یې کولای شول؟؟

آیا د ګولی سره یې کولای شول؟؟؟

چه ګوارا، شپه او ورځ په همدې فکرونو کې وو

نه، پورتنی شیان یو یې هم ګټور نه ول

دلته نوره درملنه په کار نه راځي

دلته بنايي مبارزه وکړو

د دښمن په ضد مبارزه

هغه دښمن چې غل وو

او په زور او چال او دوکې سره یې

د ملیونونو وګړو ثروت لوټو،

هغه دښمن چې نه یې په کوچني او نه یې هم په مشر رحم نه کاوه

هره مخالفه نغمه یې د مردکیو سره ځوابوله

او مبارزان یې وژل.

هغه دښمن چې تر ستونې پورې په وسلو سمبال وو

نو، پر دې دښمن د بريا لپاره
بايد وسله واله جگړه پيل شي
او د مردکي ځواب په مردکي ورکړل شي.
همدا وو چې يوځل بيا چه گوارا حرکت پيل کړه
غوټه يې پر اوږه

چموسې يې په پښو
او ټوپک په لاس.
ښار په ښار،
کلی په کلی،
هيواد په هيواد،
د خپلې عقيدې لپاره يې تبليغ پيل کړ
او خلکو ته يې توضيح ورکوله
چې دښمن ډير زيات بيرحمه دی
دښمن په خبرو نه پوهيږي
بايد د زور ځواب په زور ورکړل شي
او که لاس تر زنې لاندې کښينو
هيڅ هم نشو کولای.

چه گوارا، نور غښتلی وو:
نه له لارې ډاریده، نه هم له گړنگونو،
نه له ولبرې یې زونگ زونگ کاوه، نه له تندې،
کولای شول، ورځې ورځې، بې له دمې مزل وکړي،
او له غره، ځنگله او سیند څخه تیر شي.
کولای شول، اونۍ اونۍ، د ډوډۍ په ځای
پوستکي وڅوري،
او تنده یوازې د باران په څاڅکیو ماته کړي.
نور، نو ورته
له بریا پرته بل شې اهمیت نه درلود
په هغه دښمن بریا چې نوی یې پیدا کړی وو.
په دې سفرونو کې یې
یوه ورځ د داسې یو بل سړي سره ولیدل
چې هغه هم د دیکتاتورانو له منگولو څخه
چې د امریکا نوکران ول، د خپل هیواد د آزادۍ لپاره نقشه ایستله.
د دې سړي نوم فیډل و،
فیډل کاسترو.
کاسترو هم عقیده لرله:
د هغه دښمن په وړاندې چې تر ګوګله پورې په وسلو سمبال دی،
باید وسله واله جګړه وکړو.
چه گوارا او کاسترو سره متحد شول،
او ورځ تر بلې
زیات کسان له هغوی سره یوځای کیدل

دوې د اوږدې مودې لپاره مبارزه وکړه
تر دې چې د کوبا انقلاب يې بريا ته ورساوه
د امريکا نوکران يې وويستل،
او حکومت يې د کوبا خلکو ته وسپارو
فيلډ په کوبا کې پاتې شو،

خو، چه گوارا...
چه گوارا، يوازي په يوه هيواد کې په انقلاب قانع نه وو.
هغه غوښتل نور هيوادونه هم د کوبا په شان آزاد وي
هغه غوښتل چې هر هيواد دې د آزادي غوښتونکو لخوا اداره شي
هغه غوښتل داسې يو کار وکړي
چې نور هيڅ يو ماشوم له بيوزلي او ناروغۍ
د خپلې مور په غيره کې مړ نشي
او ژوند د ټولو لپاره يو شان وي
نو، له همدې لپاره په کوبا کې ډيره موده پاتې نشو
او بيا يې، غوټه په اوږه
چموسې په پښو
او ټوپک په لاس،
د نورو ټاټوبو لاره يې ونيوله
چې د انقلاب اور په نورو ټاټوبو کې هم بل کړي.
چه گوارا هر چېرې چې تلو
د کوبا د انقلاب په اړه غبریده،
د امريکا د هغه نوکرانو په اړه غبریده
چې د هغوې له بريا وروسته يې
خپلې لکۍ، شا ته راغونډې
او د موږ کانو په شان به تښتيدل
چا چې له امريکايانو څخه کړيدلي زړونه درلودل
د زړه له کومې به خنديدل،
او د چه گوارا خبرو ته به يې غوږ ايښودو،

په دې هيله چې هغوې هم وکړاي شي خپل هیواد آزاد کړي.
چه گوارا د انقلاب په قاصد بدل شوی وو
او ورځ تر بلې یې زیات ملگري او همزمان پیدا کول،
او کوچنيان

د هغه لومړني او مینه ناکه هرکلي ویونکي ول
هغوې آرزو درلودله چې کاش لویان وی!
او ټوپک یې اورې ته اچولې،
او د چه گوارا سره اوږه په اوږه،
په غرونو او ځنگلونو کې
د خپلو دښمنانو په وړاندې جنگیدلې.

×

د انقلاب قاصد چې به چیرې پښه ایښوده
د انقلاب اور به لمبې وهلې،
او د مفتخورو لمنې به یې سوځولې
د هغه د پښې غږ،
د آزادۍ غږ وو،
د استقامت غږ وو،
د ولسونو د غلیمانو په وړاندې د مبارزې غږ وو:
ولسمشرانو،
جنرالانو،
کشیشانو،

بانکوالانو،

او د اکا سام لاسپوخی ډلې

د هغه د نوم په اوریدلو سره

ځانونه بایلل

او د هغه د مرګ هیله یې کوله

خو، نور نه مردکي څه کولای شول،

نه زندان،

نه توپ او نه ټانک کومه اغیزه درلوده،

او نه هم جلا وطنی.

نه د کشیشانو موعظې هغه اغفالولی شوو

او نه د جنرالانو گواښې.

له ونزوئلا څخه تر ارجنتاین پورې

له اکوادور څخه تر سالوادور پورې

هر چیرې او په ټولو ځایونو کې

یوازینې غبر، د چه گوارا غبر وو

او د هغه په لاره تلل.

خو دښمنان هم بیغمه نه کښینستل

شپه او ورځ یې نقشې ایستلې

چې دا هسک پروازه عقاب له پښو وغورځوي

ځکه چې د هغه په شتون کې

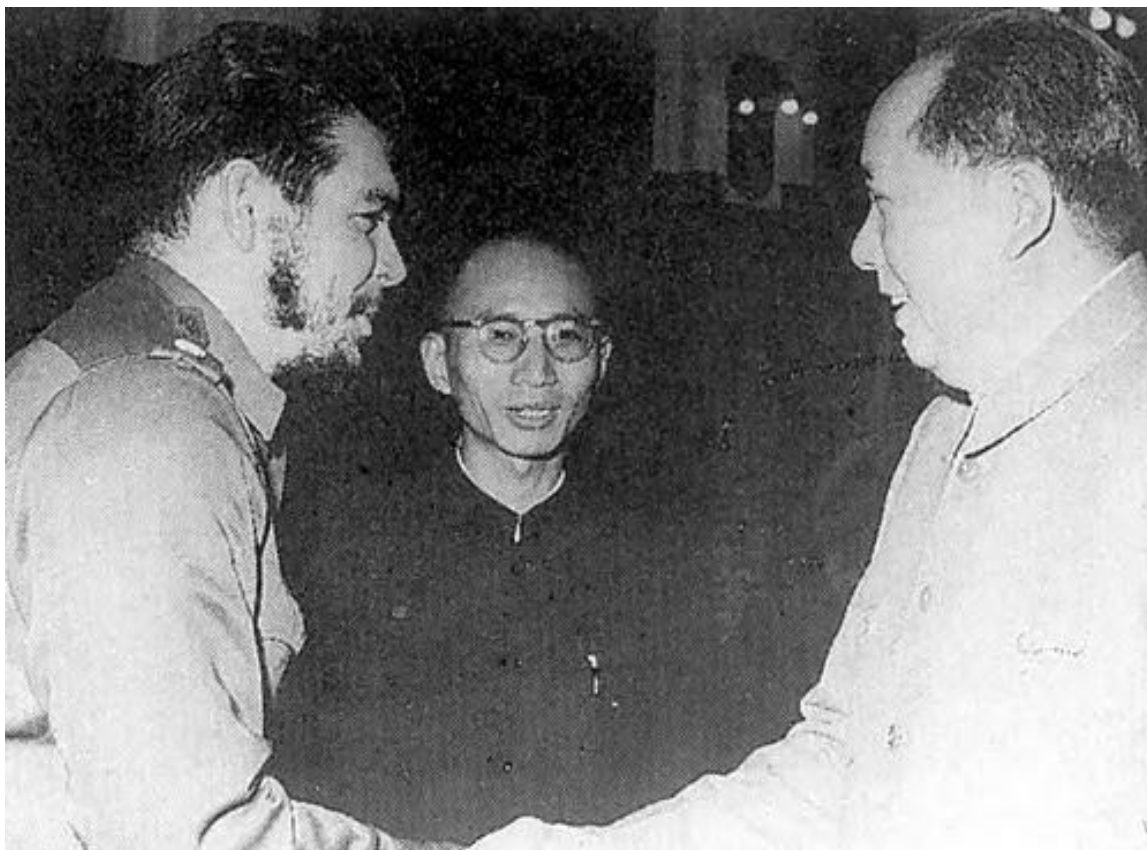
دوې هیڅکله هوسا خوب نشو کولای

او ډیر ژر

د غلا او لوټ لارې یې تړل کیدې

او پانګې یې په خطر کې ولیدلې

خلک ورو ورو پوهیدل،
او دې پایلې ته رسیدل چې کولای شي،
خپل او د هیواد برخلیک د یوې موتي پردو، مفتخوارو او احمقانو په ځای
په خپلو لاسونو کې ولري
او همدا وو چې دښمنان
- چې د ټولو مشره یې امریکا وه -
سره متحد شول

ځواکونه يې راغونډ کړل
او د لاتيني امريکا د ولس مينه ناکه او مبارز ملگری
د ۱۹۶۷ کال د اکتوبر پر نهمه
په يوه نابرابره غلچکي جگړه کې،
د بوليويا په سويل ختيځ کې
له پښو وغورځو.

دښمنانو د آرامۍ ساه وويستله
او دوستانو له خپلو ځانونو نه
پوښتل،
آيا چه ګوارا په رښتيا مړ شوی دی؟

خو سباني شرک وښوده چې
نه،
اتلان هيڅکله نه مري.

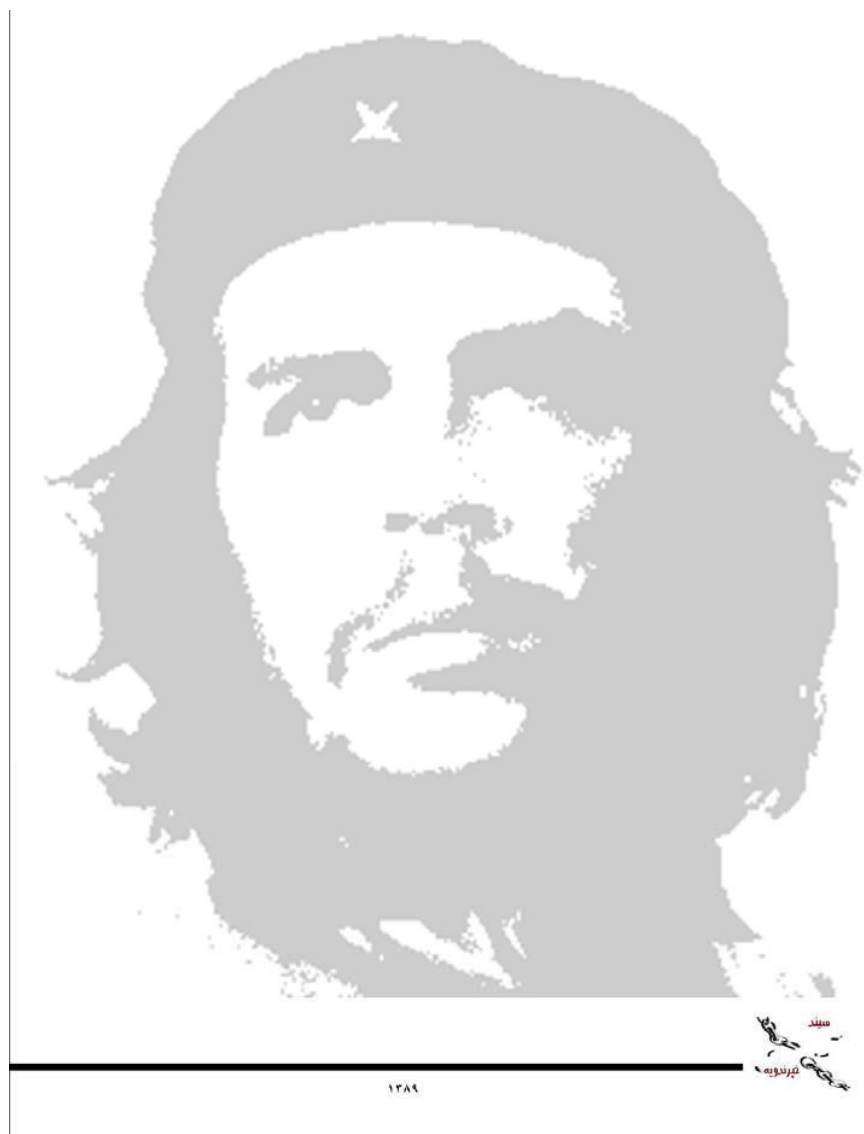

"سیند خپرندویه" خپاره کړي دي:

۱. د کمونیزم اصول، فریدریش انگلس، ژباړه - فرهاد ویاړ
۲. دیالکتیک ماتریالیزم د ځوانانو لپاره، رضا قرباني، ژباړه - مرینه سحر
۳. د یوه شاعر اندیښنې، احمد شاملو، ژباړه - فرهاد ویاړ
۴. یو شعر چې کرکه ده، پاڅون دی او انتقام، سپیڅلی
۵. مور مې ښکلې نشوه، رضا فرمند، ژباړه - فرهاد ویاړ
۶. مارکسیزم او رفورمیزم، و.ا. لنین، ژباړه - هاشم سهار
۷. لیو هولان - یو ستر ژوند! یوه پرمینه مړینه!، ژباړه - فرهاد ویاړ
۸. د شناخت په اړه یو څو خبرې، صمد بهرنګي، ژباړه - څرک

خپريږي:

ویکتور خارا، د انقلاب سندرغاړی

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library